

nhưng lại không làm mất đi bản sắc văn hoá dân tộc. Hiện nay không chỉ là sự lo lắng mà nó đã trở thành sự thật ở 1 số khía cạnh như nếp sống của 1 bộ phận thanh niên đua đòi lai căng...

-Về xu thế toàn cầu hoá thì nó diễn ra ngày càng mạnh mẽ, tạo điều kiện để mọi quốc gia giao lưu và mở rộng hợp tác quốc tế về văn hoá cũng như quảng bá nền văn hoá của quốc gia mình cho thế giới biết đến, nhưng toàn cầu hoá cũng mang lại cho xã hội nhiều mặt trái như tình trạng chảy máu cổ vật ở Việt Nam, 1 số người bị tha hoá đạo đức, nếp sống do tác động xấu từ các luồng văn hoá độc hại... Vì vậy để đối phó với các thách thức này thì các nhà quản lý văn hoá cần đẩy mạnh các biện pháp quản lý có hiệu quả để bảo vệ nền văn hoá truyền thống và tạo điều kiện tiếp thu có chọn lọc những nét văn hoá tiến bộ trên thế giới.

-Hiện nay đang làm đau đầu các nhà quản lý văn hoá đó là việc vi phạm bản quyền tác giả, in lậu băng đĩa và các hình thức thương mại hoá văn hoá trong lĩnh vực nghệ thuật biểu diễn; điều này làm hạn chế chất lượng của các sản phẩm văn hoá ảnh hưởng đến quyền lợi ích của người thụ hưởng văn hoá.

\*Khoảng cách về đời sống văn hoá giữa các vùng miền, đây là 1 thách thức to lớn đặt ra trong việc quản lý hiện nay, đó là việc rút ngắn sự cách biệt này, nhưng nhiệm vụ này thật hết sức khó khăn do ở Việt Nam khoảng cách này là rất lớn, đặc biệt là các khu vực thành thị với nông thôn và miền núi hay giữa các dân tộc với nhau. Ở Việt Nam 1 số vùng còn có người mù chữ, họ không được tiếp cận với thông tin từ truyền hình hay báo chí, đài phát thanh. Hay ở các vùng dân tộc còn tồn tại rất nhiều những tập tục văn hoá lạc hậu, ấu trĩ, có hại cho nền văn hoá nói riêng và cho đất nước nói chung như thời gian du canh du cư của đồng bào dân tộc ít người.

-Mặc dù vậy nhưng hiện nay ngành văn hoá vẫn chưa thể giải quyết được hình thức này do còn nhiều khó khăn về kinh phí, cơ sở vật chất. Do vậy nhà nước ta cần chú trọng đầu tư để giải quyết vấn đề này sao cho hợp lý.

\*Thiếu thông tin dữ liệu để xây dựng chính sách. Chính sách văn hoá là 1 biện pháp quan trọng để quản lý nhà nước về văn hoá, nhưng hiện nay các chính sách chưa